

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **G. S.**
státní příslušnost Indická republika
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov, Na Kopci 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2020 č. j. OAM-497/LE-BA02-HA10-2019, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) zamítá jako zjevně nedůvodná.
2. Žalobce namítal, že žalovaný si během celého řízení nepoložil otázku, zda série ústrků, jimž v zemi čelil, nedosahovaly dostatečné intenzity či systematickosti, aby společně, resp. ve svém souhrnu mohly představovat pronásledování, a zda se tedy nejedná o pronásledování na kumulativním základě. V napadeném rozhodnutí pouze uvedl, že Indie je bezpečná země původu a může využít ochrany kompetentních orgánů své vlasti. Žalobce konstatoval, že v průběhu správního řízení jako jeden z hlavních důvodů pro udělení mezinárodní ochrany uvedl obavu z pronásledování a uvěznění související s tím, že je stoupencem samostatného státu Khálistánu a je proti vládě premiéra Modího. Je paňdžábské národnosti, vyznává sikhismus. Poukázal na to, že během pohovoru sdělil, že byl opakovaně terčem útoků a ústrků ze strany hinduistů ze strany Shiv Sena. Obracel se na policii, avšak ta žádným způsobem nereagovala. Tito lidé jej dokonce ohrožovali nožem. Když tento incident oznámil na policii, odmítli s ním sepsat trestní oznámení. Poukázal také na to, že v průběhu správního řízení rovněž uvedl, že se účastnil demonstrací na podporu vzniku Khálistánu a vykřikoval protivládní hesla. Tyto demonstrace rozháněla policie obušky a on byl zraněn. Poté lidé ze strany Shiv Sena zaútočili na jeho rodinný dům, což bylo pro něho neúnosné, a proto se rozhodl Indii opustit. Zemi původu opustil z důvodu obav z pronásledování a vážné újmy. Žalobce má za to, že v jeho případě Indii za bezpečnou zemi původu považovat nelze. Žalovaný vydáním napadeného rozhodnutí pochybil, pokud jeho žádost o mezinárodní ochranu zamítl jako zjevně nedůvodnou. Žalobce žalovanému rovněž vytkl, že neshromáždil dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Vyslovil názor, že podklady, které si žalovaný shromáždil, odkazují pouze na zcela obecné informace, které úplně nesouvisejí s důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval. K tvrzení žalobce, že sikhové jsou napadáni ze strany hinduistů, konstatoval, že dle informací o zemi původu v současnosti se vztahy mezi sikhy a ostatními náboženskými komunitami jeví jako v zásadě nekonfliktní. K tvrzení žalobce o nestrannosti indické policie žalovaný uvedl, že v Indii existují odvolací soudy, kam se mohou občané se svými stížnostmi obrátit. Za jednotlivé případy porušování občanských práv se staví i řada různě zaměřených lidskoprávních organizací. Národní komise pro lidská práva je nezávislý a nestranný vyšetřovací poradní orgán zřízený ústřední vládou s dvojitým pověřením vyšetřovat a napravovat porušování lidských práv a informovat veřejnosti o lidských právech. Je přímo odpovědný parlamentu, ale úzce spolupracuje s ministerstvem vnitra a ministerstvem práva a spravedlnosti. Má mandát zabývat se porušováním lidských práv nebo nedbalostí při předcházení porušování lidských práv. V zemi působí řada domácích i mezinárodních skupin pro lidská práva bez omezování ze strany vlády, které vyšetřují případy týkající se lidských práv a svá zjištění zveřejňují. V zemi neprobíhá občanská válka ani konflikt s jinou zemí. Ani v žalobě žalobce žádným způsobem nezpochybil zařazení Indie mezi bezpečné země původu. Obavy žalobce z návratu do Indie nepovažuje žalovaný za odůvodněné ve smyslu zákona o azylu.

4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 17. 12. 2019 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 20. 1. 2020, dále z údajů podané žádosti se podává, že žalobce kromě jiného uvedl, že je státním příslušníkem Indické republiky, paňdžábské národnosti, vyznává sikhismus a nemá žádné politické přesvědčení. Je svobodný a bezdětný. Z vlasti vycestoval v říjnu 2019 do Arménské republiky. 16. 10. 2019 pokračoval do Srbské republiky do Bělehradu. Tam pobýval do 7. 12. 2019. Pak na pokyn afghánského převaděče cestoval automobilem taxislužby do Spolkové republiky Německo, kde byl zadržen a v prosinci 2019 převezen do České republiky. Uvedl, že v Indii mu hrozí nebezpečí, neboť je proti vládě premiéra Módího a je stoupencem samostatného státu Khálistánu. Z Indie vycestoval bez potíží. Nebyl tam nikdy trestně stíhán. Tvrdil, že před odjezdem z vlasti měl problémy s vládou, a to z důvodu, že je sikhem. Indická vláda vystupuje proti sikhům, kteří si přejí svůj vlastní samostatný stát, na což vláda nechce přistoupit. On myšlenku samostatného sikhského státu podporuje. Hinduisté ze strany Shiv Sena zneuctívají sikhské modlitebny a Svatou knihu. Sikhy tahají za vousy a z hlavy jim sundávají turbany. Toto se stalo i jemu samotnému. Proti takovému jednání se ohradil na policii, ale police nepodnikla v této věci žádné kroky. Když policie nic nevyřešila, neohradil se proti její nečinnosti a rovněž v této souvislosti nekontaktoval ani žádnou jinou instituci, protože policie podléhá vedení indické vlády. Tvrdil také, že členové strany Shiv Sena jej můžou připravit i o život. Již v minulosti na něj a jeho otce zaútočili nožem. Tehdy se obrátil na policii a chtěl tyto incidenty nahlásit, ale policie odmítla sepsat trestní oznámení. Stalo se to v červenci 2017 a v říjnu 2018. Indii opustil až v momentu, když lidé ze Shiv Sena zaútočili na jejich dům. Správní orgán předestřel žalobci jeho výpověď v odděleně vedeném správním řízení o jeho vyhoštění z území České republiky. V uvedeném řízení sdělil, že ze své vlasti vycestoval za prací a rovněž vyloučil, že by měl mít po svém návratu do Indie jakékoliv problémy. K tomuto rozporu žalobce uvedl, že tehdy vypovídal pod vlivem toho, že dva dny cestoval v kamionu a byl hladový. O tom, že vycestoval do Evropy za prací, hovořil proto, aby zde mohl žít a pracovat. Z protokolu o pohovoru se rovněž podává, že žalobce chtěl zpětně přetlumočit protokol za účelem kontroly. Poté jej bez připomínek podepsal. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že důvodem podání žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je jeho obava, jako příslušníka sikhské komunity z návratu do Indie před možným neadekvátním jednáním ze strany stoupenců strany Shiv Sena. Dále žalobce projevil obecný nesouhlas s údajným útiskem sikhů ze strany indické vlády z důvodu sikhských snah o vytvoření samostatného Khálistánu.
6. Součástí správního spisu jsou rovněž dokumenty, a to Informace z Cizineckého informačního systému, informace, které žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Indii, konkrétně se jedná o Informaci OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Indie ze dne 30. 8. 2018, Zprávu Mezinárodní organizace pro migraci, údaje o zemi Indie 2018, ze dne 20. 3. 2019, Informace OAMP Sikhové v Paňdžábu, ze dne 26. 11. 2019 a Informace OAMP, Hodnocení Indie jako bezpečné země původu, ze dne 15. 7. 2019.

7. Ze správního spisu rovněž plyne, že žalobce se dostavil k seznámení s podklady pro rozhodnutí, nabízené možnosti seznámit se s podklady ovšem nevyužil, nenavrl žádné další podklady pro rozhodnutí a rovněž neuvedl žádné nové skutečnosti nebo informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
8. Ze správního spisu se rovněž podává, že do protokolu o výsledku účastníka správního řízení sepsaného dne 12. 12. 2019 v řízení o správním vyhoštění žalobce sdělil správnímu orgánu, že ze Srbska odjel osobním autem, v němž cestovalo 5 osob do Německa, které bylo cílem jeho cesty. Chtěli se dostat do Německa a pracovat tam. V Evropské unii má známé a ve Francii žije jeho bratranec. Ze svého domovského státu odcestoval 13. 11. 2019. Vycestoval do Evropy za prací. V případě vydání rozhodnutí o správním vyhoštění vycestuje do svého domovského státu.
9. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
10. Podle § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu kromě jiných států i Indie.
11. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, pro účely tohoto zákona se rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství, stát posledního trvalého bydliště, 1) ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2) který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a, 3) který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, 4) který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.
12. Krajský soud předně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. usnesení č. j. 5 Azs 23/2013-19, na rozsudek č. j. 5 Azs 66/2008-70, a citované ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu, z něhož plyne, že se předem vybrané země původu považují za bezpečné, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. V rozsudku č. j. 5 Azs 66/2008-70 Nejvyšší správní soud konstatoval, že „označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu“. Indie je podle § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb., na seznamu zemí, které Česká republika považuje za bezpečné. Bylo proto na žalobci, aby prokázal opak.
13. Ve vztahu k námitkám nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu a nedostatečného dokazování v řízení o žalobcově žádosti žalobce o mezinárodní ochranu soud odkazuje na výslovné znění § 16 odst. 2 zákona o azylu, podle něhož se předem vybrané země původu považují za bezpečné, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze (viz též usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 23/2013-19). Nejvyšší správní soud v této

souvislosti také konstatoval, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (viz rozsudek č. j. 5 Azs 66/2008-70). Bylo proto na žalobci, aby prokázal, že v jeho případě domněnka vyplývající z citovaného § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb., podle něhož je Indie na seznamu zemí, které Česká republika považuje za bezpečné, neplatí. Žalobce ovšem neprokázal, že v jeho konkrétním případě nelze Indii považovat za bezpečnou zemi. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce neprokázal, že by v Indii pociťoval odůvodněný strach z pronásledování z důvodu dle § 12 zákona o azylu, či že by mu tam reálně hrozilo nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu, proti níž by mu nebyla poskytnuta ochrana ve smyslu ust. § 2 odst. 5 zákona o azylu, tedy že by Indii v jeho případě nebylo možné považovat za bezpečnou zemi původu. Krajský soud především nemohl pominout tu skutečnost, s níž byl žalobce konfrontován, totiž že v jiném správním řízení o jeho vyhoštění z území České republiky výslovně uvedl, že ze své vlasti vycestoval do Evropské unie za prací, jeho cílovou zemí bylo Německo a také vyloučil, že by měl mít po svém návratu do Indie jakékoliv problémy. Jestliže na výslovný dotaz správního orgánu v tomto řízení, aby vysvětlil zásadní rozpory ve svých výpovědích v řízení o správním vyhoštění a v řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce odpověděl, že tehdy v řízení o správním vyhoštění vypovídal pod vlivem toho, že dva dny cestoval zavřený v kamionu a byl hladový, jedná se o tvrzení zcela účelové a z podstatné části i nepravdivé. Jak v tomto řízení, tak i v řízení o správním vyhoštění žalobce totiž uváděl, že na pokyn afghánského převaděče cestoval osobním automobilem, v němž se přepravovalo celkem 5 osob. Žalobce nikdy neuváděl, že by dva dny cestoval zavřený v kamionu. Krajský soud dále sdílí závěry žalovaného vyjádřené na straně 3 až 4 napadeného rozhodnutí, s nimi se zcela ztotožňuje a proto v podrobnostech na ně odkazuje. Shodně s žalovaným i soud zastává názor, že tvrzení žalobce směřující proti indické vládě, která dle jeho slov potlačuje sikhskou komunitu a snahu osamostatnit sikhský stát, jsou ideologickými deklaracemi bez jakéhokoli věcného základu v reálném světě. K pronásledování či diskriminaci sikhů nedochází ani v Paňdžábu, kde příslušníci této náboženské komunity tvoří většinu obyvatelstva a kde žalobce před svým odjezdem z Indie pobýval. To plyne jak z Informací OAMP Indie – Sikhové v Paňdžábu a Hodnocení Indie jako bezpečné země původu, z kterýchžto podkladů žalovaný vycházel a přílehlavě také odkázal na veřejně dostupné zdroje, z nichž je zřejmé, že v letech 2004 – 2014 byl dokonce předsedou indické vlády paňdžábský sikh Manmóhan Singh. V předmětné zprávě OAMP je rovněž uvedeno, že paňdžábština je v Paňdžábu jediným státním jazykem, kterým hovoří naprostá většina obyvatel a právě z důvodu vytvoření jazykové a kulturní autonomie paňdžábského obyvatelstva byl v roce 1966 indickou vládou vytvořen stát Paňdžáb. Žalovaný rovněž správně poznamenal, že v Informaci OAMP Hodnocení Indie jako bezpečné země původu se sice hovoří o nedostacích v oblasti lidských práv, zejména pak porušování lidských práv včetně případu mučení ze strany policie a bezpečnostních složek, zvláště v severovýchodních částech Indie a Kašmíru a že indické menšiny sice disponují rovnocenným postavením před zákonem, v praxi však násilí a diskriminace spojené s kastovní či náboženskou příslušností přetrvávají, nicméně shodně s žalovaným také soud dospěl k závěru, že tyto přetrvávající potíže nemají s případem žalobce žádnou souvislost, neboť ten nepochází ani z Kašmíru, ani ze severovýchodní Indie, nýbrž z Paňdžábu na severozápadě Indie. Soud rovněž souhlasí s žalovaným, že v citované informaci OAMP Indie – Sikhové v Paňdžábu je uvedeno, že v současnosti se vztahy mezi Sikhy a ostatními náboženskými komunitami jeví jako v zásadě nekonfliktní. Ke vzepjetí vzájemných

animozit zpravidla dochází v souvislosti s konkrétními incidenty tak, jako tomu bylo např. v roce 2015. Soud souhlasí s žalovaným, že z Informace OAMP Indie – Sikhové v Paňdžábu plyne, že skutečně v souvislosti s volbami v roce 2017 došlo k násilným střetům, včetně zabití, nicméně se jednalo o napadení mezi stoupenci jednotlivých frakcí sikhské politické strany. Soud souhlasí rovněž se závěry žalovaného, které se vztahují k námitce žalobce, že se nemůže obrátit s žádostí o pomoc na indickou policii v případě možných problémů se členy strany Shiv Sena. Dle citovaných podkladů pro rozhodnutí indická ústava garantuje základní práva a svobody včetně svobody vyznání, bezpečnostní složky jsou plně pod kontrolou civilních orgánů. Žalovaný odkázal také na zdroje, z nichž byly informace o hodnocení Indie čerpány, konkrétně se jedná o Zprávu o stavu lidských práv Ministerstva zahraničí Spojených států amerických za rok 2018 či Výroční zprávu organizace Human Rights Watch 2019, které jsou citovány v předmětné informaci OAMP Indie – Sikhové v Paňdžábu a v těchto dokumentech není zmínka o žádných problémech týkající se Sikhů. Soud souhlasí rovněž s žalovaným ve vztahu k námitce o nestrannosti indické policie, že v Indii existují odvolací soudy, kam se mohou občané se svými stížnostmi obrátit, jak plyne z citovaných podkladů. V podrobnostech soud pak odkazuje na závěry žalovaného na str. 4, s nimiž se zcela ztotožňuje. Soud uzavírá, že v případě žalobce rozhodně nelze dojít k závěru, že by příslušnými orgány byla odmítnuta ochrana jeho osoby nebo, že by stát nebyl schopen či ochoten mu poskytnout pomoc.

14. K námitkám žalobce, že splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu dle § 12 písm. a) a b), § 14a zákona o azylu, krajský soud opětovně odkazuje na výslovné znění § 16 odst. 3 zákona o azylu, podle něhož jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, neposuzuje se, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu.
15. Napadené rozhodnutí není ani nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Soud zastává názor, že správní orgán se zabýval všemi žalobcem tvrzenými skutečnostmi a pečlivě objasnil otázku důkazního břemene v případě žadatelů pocházejících z bezpečných zemí. Ani tato žalobní námitka není důvodná. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.07.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně